Matematik Revyen 2015

Barnets Spørgsmål

skrevet af Lise, William

Status: Færdig

(3 minutter)

Roller:

X (Jakob)	Instruktør
B (Iris)	Barn
F (Stolberg)	Forælder

Lys op. En seng står på scenen. B ligger i den. P kommer ind.

F : Undskyld at jeg kommer sent hjem. Jeg ville bare lige sige godnat inden at jeg skal ind i soveværelset og.... sove. Har du i øvrigt haft en god dag i skolen? Har du lært noget spændende og så videre?

B : Ja... Og nej.

F : Nåh. Hvad da?

B : Altså vi har lært hvordan man skærer en lagkage ud i 8 lige store stykker. Og at 1 delt 2 er 0.5, som er en halv. Og vi har også lært nogle andre brøker. Men der er noget, som jeg ikke forstår. Hvad sker der, hvis man sætter nul ind nederst?

F : Det må man ikke.

B *(Uskyldigt)*: Hvorfor ikke?

F : Fordi det kan man ikke sige!

B : *(Tænker lidt og siger uskyldigt)* Hvorfor ikke?

F : Øøøøøhh.... Fordi at så skulle der findes et tal, således at tæller $=$ $0 *$ brøkværdien. Og det kan ikke lade sig gøre. *(Vender sig for at gå ud)*

B *(Uskyldigt)*: Hvorfor ikke?

F : Hmmm... Jamen hvis vi nu for eksempel havde $1/0 = x$, så skulle det jo være tilfældet, hvis vi ganger med nul på begge sider af lighedstegnet , så har vi at $1 = 0 * x = 0$. og Vi kan jo ikke have at 0 og 1 er det samme. *(Vender sig og går mod døren)*

B : Hvorfor ikke?

F : Altså for det første har 1 eksisteret i meget længere tid end nul. Man opdagede nemlig først 0 omkring år 650.

B *(Uskyldigt)*: Hvorfor det?

F : Uh... Det kommer jo egentlig også an på hvordan man tænker på nul. Er det en pladsholder, en værdi eller noget man kan lægge til andre tal og gange med osv. *(Eftertænksomt)* Så på en måde er der mange forskellige nul'er, så man må i virkeligheden spørge sig selv: hvad er nul?

B : Hvad er nul?

F : Jamen, det er jo det additive neutrale elementet i legemet af komplekse tal. *(Vender sig og går mod scene exit)*

B : Hvorfor det?

F : Det er fordi $x + 0 = x$ for alle x i $\mathbb{C}$. *(Vender sig og går mod scene exit)*

B *(Lige før P når af scenen)*: Hvorfor det?

F : Hvis du tænker på de komplekse tal som polynomiumsringen af de reelle tal i en variabel, hvor man har taget kvotienten med hensyn til $x^2 - 1$. Så er det jo fordi ækvivalensklassen af polynomier, der er 0 sender ethvert x ind i idealet frembragt af $(x^2 - 1)$.

B : Nåårh, det kunne du jo bare have sagt fra starten af.

Lys ned.